

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AAS „BTA BALTIC INSURANCE COMPANY“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-10-31 Nr. 429-266
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir AAS „BTA Baltic Insurance Company“, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėja su draudiku sudarė Sausumos transporto priemonių draudimo (kasko) sutartį (draudimo liudijimas Nr. (*duomenys neskelbtini*)), kuria Sausumos transporto priemonių draudimo taisyklių Nr. 03.01¹ (toliau – Taisyklės) pagrindu nuo 2024 m. kovo 2 d. iki 2025 m. kovo 1 d. visų rizikų draudimu buvo apdrausti pareiškėjos turtiniai interesai, susiję su automobiliu *Chrysler Pacifica* (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – Kasko sutartis).

2025 m. vasario 25 d. pareiškėja informavo draudiką apie pastebėtus automobilio dešiniojo šono (galinių durelių, sparno, buferio, slenksčio, ratlankio) apgadinius. Gauto pranešimo pagrindu draudikas pradėjo žalos administravimo procedūrą (gavo automobilio apgadinių nuotraukas ir kitus įvykio aplinkybėms tirti reikalingus dokumentus).

2025 m. kovo 7 d. draudikas, naudodamasis „Audatex“ kompiuterine programa, parengė automobilio remonto – žalos sąmatą ir informavo pareiškėją apie apskaičiuotą 1 047,30 Eur draudimo išmoką (apskaičiuotą iš apskaičiuotos 1 197,30 Eur remonto kainos atėmus 150 Eur besąlyginę išskaitą) ir paaiškino, kad numatytas apgadinto automobilio ratlankio remontas, nes jo sugadinimus galima sutaisyti. Draudikas nurodė ratlankio keitimo išlaidas atlyginsiantis tik su sąlyga, jeigu jam bus pateikti atliktus keitimo darbus ir jų apmokėjimą patvirtinantys dokumentai.

Atsakydamas į draudiko el. laišką pareiškėjos sutuoktinis nurodė Taisyklėse nematantis reikalavimo pateikti sąskaitas faktūras, kai draudimo išmoka mokama pinigais, taip pat kad jose nėra sąlygos, jog atliekant faktinį remontą – atlyginama už ratlankio keitimą, o neatliekant – už remontą. Anot pareiškėjos sutuoktinio, remiantis *Chrysler* gamintojo specifikacijomis, ratlankis yra vienas iš saugumą užtikrinančių elementų, todėl neturėtų būti atliekamas jo remontas. El. laišku buvo prašoma draudimo išmoką išmokėti Taisyklių Specialiųjų sąlygų 11.7 papunktyje nustatyta tvarka, apskaičiavus būtinąsias remonto išlaidas be PVM.

2025 m. kovo 12 d. draudikas kreipėsi į MB (*duomenys neskelbtini*) (toliau – remonto bendrovė), pateikė remonto bendrovei apgadinto ratlankio nuotraukas ir pasiteiravo, ar remonto bendrovė galėtų jį suremontuoti ir kokia būtų preliminarinė remonto kaina. Remonto bendrovė nurodė, kad ratlankį suremontuotų už 126 Eur (plius PVM).

2025 m. liepos 4 d. į pareiškėjos sąskaitą banke buvo pervesta neginčijama draudimo išmoka – 1 047,30 Eur.

Galutinis draudiko sprendimas pareiškėjos netenkino, todėl ji kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu išnagrinėti šalių ginčą. Pareiškėja teigė, kad draudikas, apskaičiuodamas automobilio remonto kainą, į sąmatą sąmoningai neįtraukė apgadinto ratlankio keitimo, jo išlaidas nurodė atlyginsiantis tik tada, jeigu bus pateikti ratlankio įsigijimą ir keitimą patvirtinantys dokumentai. Be to, pasak pareiškėjos, draudikas remonto sąmatą parengė remdamasis kitokiam automobilio modeliui taikytinomis laiko normomis ir medžiagomis, nesivadovaudamas „Audatex“ sistemos duomenimis.

¹ Galiojančių nuo 2023 m. kovo 1 d.

Kreipimesi nurodyta, kad pareiškėja, keletą kartų perskaičiusi Taisyklės, nerado punkto, pagrindžiančio draudiko reikalavimą pateikti sąskaitą faktūrą, kai prašoma draudimo išmokos pinigais. Taip pat, pasak jos, Taisyklėse nėra ir sąlygos, įpareigojančios draudėją atlikti faktinį automobilio remontą, o draudimo išmokos mokėjimas nepriklauso nuo to, ar bus pateikiami faktinį remontą patvirtinantys dokumentai. Pareiškėjos vertinimu, draudikas nepagrįstai atsisako vadovautis gamintojo reikalavimais ir Taisyklėmis ir neįtraukia keistinos dalies į remonto kainos skaičiavimą.

Atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi draudikas nurodė, kad sprendimas buvo priimtas remiantis galiojančiais teisės aktais ir Taisyklių nuostatomis. Pasak draudiko, jeigu nustatoma, kad apgadintos detalės gali būti remontuojamos ir jų keitimas nėra privalomas, tai, pagal Taisyklių Specialiųjų sąlygų 11.4 papunktį, remontas turi būti atliekamas būtent šiuo metodu. Pasiūlymas atlyginti ratlankio keitimą, draudikui pateikus jo keitimą ir apmokėjimą patvirtinančius dokumentus, draudiko teigimu, pareiškėjai buvo pasiūlytas kaip kompromisinis kilusių nesutarimų sprendimo būdas.

Draudikas taip pat paaiškino, kad remonto bendrovė, į kurią kreipėsi dėl ratlankio remonto, specializuojasi tokių ratlankių remonto srityje, turi specialią įrangą ir naudoja visame pasaulyje pripažintą *diamond cut* ratlankių remonto technologiją, patikino, jog ratlankį galima suremontuoti. Be to, draudikas pabrėžė, kad ratlankio pažeidimas yra kosmetinis ir neturi įtakos saugumui.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudimo išmokos dydžio.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti, ar draudikas pagrįstai vertino ratlankio remonto, o ne keitimo nauju kainą ir draudimo išmoką apskaičiavo nepažeisdamas Kasko sutarties sąlygų.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) įsipareigoja sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas leidžia sutarties šalims laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštarauja įstatymams. Sutarties laisvės principas reiškia civilinių teisinių santykių subjektų teisę laisvai spręsti, sudaryti konkrečią sutartį ar jos nesudaryti, pasirinkti, su kuo sudaryti sutartį, be to, savarankiškai spręsti dėl sutarties turinio (sutarties sąlygų ir jų pakeitimo) bei formos, išskyrus atvejus, kai tam tikras sutarties sąlygas (jų turinį) nustato imperatyviosios teisės normos arba tam tikrų sąlygų reikalauja viešoji tvarka, sąžiningumo, protingumo, teisingumo principai, gera moralė. Teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią (Civilinio kodekso 6.189 straipsnio 1 dalis).

Šalių sudaryta Kasko sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalimi, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Lietuvos kasacinis teismas savo praktikoje yra ne kartą konstatavęs, kad draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga nėra absoliuti. Prisiimdamas draudimo riziką, draudikas nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas.² Draudimo apsaugos apimtį lemia draudimo objektas, draudžiamųjų įvykių, nedraudžiamųjų įvykių sąrašas ir kitos draudimo sutarties sąlygos,

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. kovo 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012; 2009 m. birželio 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-32/2009; 2013 m. balandžio 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013.

nustatančios draudimo sutarties šalių įsipareigojimų turinį, kuris leidžia spręsti apie draudiko priimtą draudimo rizikos laipsnį.³ Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiosiose sąlygose.⁴

Draudimo taisyklėse nustatomi atvejai, kurie laikytini draudžiamaisiais įvykiais ir kurie tokiais nelaikytini, taip pat aptariamos draudiko, draudėjo, apdraustąjo, naudotojo ir nukentėjusio trečiojo asmens teisės ir pareigos, žalos nustatymo tvarka, draudimo išmokų apskaičiavimo ir išmokėjimo tvarka, terminai ir kt. (Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 92 straipsnis).

Iš individualių Kasko sutarties sąlygų, įtvirtintų pareiškėjai išduotame draudimo liudijime, matyti, kad ji sudaryta su visų rizikų draudimo sąlyga, pasirinktas draudimo variantas – „su nusidėvėjimu“.

Taisyklių Specialiosios dalies 6.1 papunktyje nustatyta, kad, sudarius sutartį su sąlyga „su nusidėvėjimu“, apskaičiuojant žalos dydį keičiamų detalių kainos skaičiuojamos neoriginalių arba naudotų detalių rinkos kainomis, ne didesnėmis nei naujų originalių detalių kaina išskaičiavus nusidėvėjimą, remonto įmonę parenkant draudikui. Draudėjui (ar apdraustajam) pasirinkus ne draudiko nurodytą remonto įmonę, draudimo išmoka mažinama iki sumos, už kurią galima buvo suremontuoti transporto priemonę draudiko rekomenduotose remonto įmonėse.

Remiantis Taisyklių Specialiosios dalies 11.1 papunkčiu, draudimo išmoką nustato draudikas, vadovaudamasis iš draudėjo (apdraustąjo) ir kompetentingų įstaigų gautais dokumentais, pagrindžiančiais draudžiamą įvykio faktą, leidžiančiais nustatyti jo priežastis bei įvertinti žalos dydį. Remiantis Taisyklių Specialiosios dalies 11.4 papunkčiu, transporto priemonės sugadinimo atveju nuostolio dydis nustatomas pagal faktines remonto išlaidas, kurias sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų dalių (detalių) vertė, kurios yra būtinos atkurti sugadintą transporto priemonę ar jos detalių ir (ar) dalių rinkos vertė iki draudžiamą įvykio. Tame pačiame papunktyje nustatyta, kad jeigu yra nustatoma, kad apgadintos detalės gali būti remontuojamos ir jų keitimas nėra privalomas, transporto priemonės remontas turi būti atliekamas tik šiuo metodu.

Taisyklių Specialiosios dalies 11.6 papunktyje nustatyta, kad draudikas užtikrina galimybę atlikti apgadintos transporto priemonės atitinkamos kokybės remontą draudiko patvirtintoje remonto įmonėje, kurioje būtų atkurta transporto priemonės būklė, buvusi prieš pat draudžiamą įvykį.

Jeigu draudikui nepateikiami transporto priemonės remonto išlaidas ir apmokėjimą patvirtinantys dokumentai, tai, remiantis Taisyklių Specialiosios dalies 11.7 papunkčiu, būtinos remonto išlaidos apskaičiuojamos be PVM pagal gamintojo rekomenduojamus laiko normatyvus, ne didesniais nei draudiko rekomenduojamos remonto įmonės valandiniais į kainais ir draudiko nurodytomis keičiamų detalių ir (ar) dalių (naujų neoriginalių, naudotų, o jų nesant rinkoje, naujų originalių), atitinkančių sugadintos transporto priemonės technologijos lygį, kainomis, atsižvelgiant į kainą, kurią už detales ir (ar) dalis sumokėtų draudikas. Kitų asmenų (nepriklausomų turto vertintojų, ne draudiko rekomenduojamų remonto įmonių ir pan.) parengtais remonto kainos apskaičiavimo dokumentais gali būti vadovaujama tik tais atvejais, kai draudiko rekomenduojamos remonto įmonės atsisako atlikti apdraustos transporto priemonės remonto darbus.

Pagal Taisyklių Specialiosios dalies 11.11 papunktį, draudimo išmoką su PVM mokama tik tada, jeigu transporto priemonė yra faktiškai suremontuota, už remonto paslaugas yra sumokėtas PVM ir draudėjas (apdraustasis) neturi teisės į PVM atskaitą pagal Lietuvos Respublikoje galiojančius teisės aktus.

Remiantis Kasko sutarties sąlygomis, vertinant per draudžiamą įvykį sugadintų automobilio dalių ir (ar) detalių atkūrimo į prieš įvykį buvusią būklę išlaidas, prioritetą teikiamas jų remontui, o ne keitimui. Iš draudiko pateiktos 2025 m. kovo 7 d. „Audatex“ programa parengtos žalos sąmatos matyti, kad apskaičiuojant remonto išlaidas ir buvo vertintas galinio kairės pusės ratlankio remontas, kuriam buvo numatyta 150 Eur (be PVM) remonto kaina.

Remiantis pateiktais duomenimis (paaiškinimais, nuotraukomis, draudiko ir remonto bendrovės pateikta informacija), galima konstatuoti, kad ratlankio apgadinimas yra kosmetinio pobūdžio. Tiek draudiko, tiek remonto bendrovės teigimu, jį galima suremontuoti naudojantis

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. lapkričio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2007.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-283-695/2015 ir kt.

specialiomis automatizuotomis ratlankių tekinimo staklėmis, kurias naudoja ir remonto bendrovė. Draudikas paaiškino, jog remonto bendrovės turimos staklės nuskenuoja ir išmatuoja ratlankį, jo pažeidimą, tuomet nutekina ploną metalo sluoksnį, o po nutekimo ratlankis yra perlakuojamas. Specializuotos staklės, kaip paaiškino draudikas, suformuoja atliktų darbų ataskaitas, kuriose fiksuojamas ir registruojamas staklių darbas, nutekinto metalo sluoksnis.

Lietuvos bankui taip pat buvo pateikti remonto bendrovės paaiškinimai dėl ratlankio remonto technologijos. Ji paaiškino ratlankių remontui naudojanti *HBC Group* kompanijos *Wheel Restore* stakles ir esanti oficiali šios kompanijos staklių ir remonto sistemų atstovė Lietuvoje. Pasak remonto bendrovės, staklės naudojant lazerį skenuoja ratlankio paviršių ir idealiai nutekina ratlankio pažeidimą. Remonto bendrovė taip pat paaiškino, kad remontuojant ratlankį aliuminio paviršiaus nutekinimas iki 0,5–1 mm storio yra saugus ir neturi įtakos bendram automobilio saugumui, tačiau šiuo metu realiai tekinama tik 0,1–0,2 mm ratlankio paviršiaus, kad nepakistų ratlankio svoris ir kitos savybės, o jeigu apgadinimas gilesnis – aliuminis dauginamas specialiu prietaisu, purškiant aliuminio pudrą. Pasak remonto bendrovės, visa ratlankio remonto sistema orientuota tik į pažeistą vietą, kad ratlankio originalūs grantai, dažai liktų nepašalinti. Kai pažeidimas pašalinamas, remonto bendrovė nurodė parenkanti ratlankių spalvas naudodama specialią dažų sistemą, tuomet visas lakuojama. Po remonto suteikiama Lietuvos Respublikos įstatymuose nustatyta garantija. Šis remonto būdas, pasak remonto bendrovės, labai skiriasi nuo Lietuvoje populiaraus ratlankių restauravimo miltelinio būdu, tuomet aliuminis tampa trapesnis.

Taigi, nors pareiškėja teigė, kad ratlankio remontas negalimas ir (ar) prieštarautų gamintojo nustatytoms remonto technologijoms, byloje nėra tokius pareiškėjos teiginius patvirtinančių duomenų. Priešingai – tiek draudiko, tiek remonto bendrovės pateikti paaiškinimai rodo, kad naudojant specialią įrangą ratlankį galima suremontuoti, kartu užtikrinti remonto tikslumą ir suremontuoto ratlankio vizualinį atkūrimą į iki eismo įvykio buvusią būklę. Be to, remonto sąlygų atsekamumą galima užtikrinti specialiomis staklių darbą fiksuojančiomis ataskaitomis, atliktiems darbams suteikiama garantija. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad draudikas, apskaičiuodamas pareiškėjo patirtus nuostolius Taisyklėse nustatyta tvarka, pagrįstai į nuostolius įtraukė ne ratlankio keitimo nauju, o jo remonto darbų kainą, nes toks remonto būdas yra techniškai įmanomas, saugus ir ekonomiškai pagrįstas.

Lietuvos bankas taip pat vertino pareiškėjos nurodytą motyvą, jog draudikas remonto sąmatą parengė remdamasis kitam automobilio modeliui taikytinomis laiko normomis ir medžiagomis, nesivadovaudamas „Audatex“ sistemos duomenimis. Įvertinus bylos duomenis, matyti, kad automobilio remonto sąmata buvo parengta naudojantis „Audatex“ kompiuterine programa, kuri skirta pagal gamintojo duomenis nustatyti automobilio žalos dydį ir (ar) remonto darbų apimtį bei kainą.

Siekdamas išsamiai įvertinti sąmatos rengimo aplinkybes, Lietuvos bankas papildomai kreipėsi į draudiką dėl paaiškinimų pateikimo. Draudikas paaiškino, kad „Audatex“ programa skirta Europos ir Artimųjų Rytų vartotojams ir yra skirta vietinėje rinkoje populiariausioms Europos bei Azijos šalių gamintojų transporto priemonėms vertinti. Pasak draudiko, Europos rinkose yra ir specifinių, JAV, Australijos ir kitų šalių gamintojų automobilių, tačiau jų kiekis gana mažas, dėl to „Audatex“ sistemą valdantis subjektas tam tikrų gamintojų duomenų nerenka ir programos naudotojams neparduoda. Draudikas paaiškino, kad tokiais atvejais, kai nėra konkretaus gamintojo duomenų, programoje yra galimybė sudaryti lyginamąją sąmatą: kai programa neranda duomenų pagal automobilio identifikacinį (VIN) kodą ir atitinkamo automobilio modelio negalima pasirinkti sistemoje, sąmatą galima sudaryti „ant kito automobilio platformos“. Tokiu atveju, kaip paaiškino draudikas, ekspertas turi pasirinkti kiek įmanoma techniškai artimesnį analogą, kurio remonto pozicijos (ardymas, dažymas, paruošimas ir kt.) tiek kainos, tiek laiko atžvilgiu yra labai panašios ir galutinė remonto kaina bus praktiškai tokia pati. Draudikas paaiškino, kad ir remonto įmonės, skaičiuodamos remonto išlaidas, sąmatas sudaro tuo pačiu būdu.

Iš draudiko pateiktų duomenų matyti, kad draudiko ekspertas sąmatą parengė atsižvelgdamas į automobilio *Toyota Sienna* bazę. Draudiko manymu, tai vizualiai ir techniškai artimiausias „Audatex“ duomenų bazėje esantis automobilis, taip pat turintis galines slankiojančiąsias duris, plastikines slenksčių apdailas, plastikinį ir panašiai tvirtinimą buferį, plieninį ir panašaus ploto plieninį sparną, t. y. iš esmės sutampa tų dalių, kurios ir buvo apgadintos, savybės.

Draudikas taip pat pateikė *Toyota Sienna* ir *Chrysler Pacifica* automobilių nuotraukas. Nors iš pateiktų nuotraukų negalima nustatyti tikslių konstrukcinių ar medžiaginių ypatumų, jas

vizualiai įvertinus matyti, kad tai yra tos pačios kategorijos automobiliai – vienatūriai, kurių kėbulo detalės yra artimos tiek funkcinė, tiek konstrukcinė prasme: abiejuose modeliuose galinės durys yra slankiojančiojo tipo, kėbulo proporcijos artimos, buferių, durų ir langų linijos išdėstytos analogiškai. Vizualiai abu automobiliai sudaro įspūdį, kad jų kėbulo architektūra paremta panašiu išplanavimu.

Nors pareiškėja kėlė abejones dėl sąmatos teisingumo ir parengimo aplinkybių, nepateikė jokių šiuos teiginius pagrindžiančių įrodymų: alternatyvios sąmatos, remonto įmonių pasiūlymų, duomenų apie konkrečiai kitokius reikalingus darbus ar jų kainas (pvz. gamintojo dokumentacijos, oficialių remonto normų ar nepriklausomo eksperto išvados) ar kitų duomenų, paneigiančių draudiko parengtus skaičiavimus.

Iš pateiktų duomenų matyti, kad sąmata parengta naudojant plačiai rinkoje taikomą „Audatex“ sistemą, kurios metodika paremta gamintojų techniniais duomenimis ir standartizuotomis remonto normomis, pasitelkus labai panašiam automobiliui taikomas remonto normas. Byloje nepateikta duomenų, leidžiančių abejoti, kad sąmatos sudarymas, pasirinkus artimą modelį, neatitiktų įprastos rinkos praktikos, būtų metodologiškai neteisingas ar lemtų neteisingą galutinį sąmatoje nurodytą remonto mastą ar kainas. Taigi, nėra pagrindo teigti, kad pateikti skaičiavimai būtų neteisingi ar nepagrįsti.

Pareiškėja kreipimesi taip pat teigė, kad draudimo išmokos mokėjimas arba nemokėjimas nepriklauso nuo to, ar bus pateikiami faktinį remontą patvirtinantys dokumentai, ar ne. Taigi, pareiškėja iš esmės ginčija draudiko taikomą draudimo išmokos apskaičiavimo būdą, teigdama, kad jis nepagrįstai siejamas su remonto atlikimo faktu. Tačiau draudikas ir neteigia, kad, negavęs remonto faktą pagrindžiančių duomenų, nemokės draudimo išmokos (visos ar už ratlankio remontą), taip pat neteigė, kad pareiškėja turi pareigą faktiškai remontuoti automobilį ir pateikti remonto išlaidas pagrindžiančius dokumentus tam, kad jai būtų išmokėta draudimo išmoka pinigais.

Taisyklėse yra numatyta tiek draudimo išmokos mokėjimo pinigais, tiek apmokėjimo remonto servisui už faktinį remontą galimybė. Tačiau, pasirinkus draudimo išmoką pinigais, ji apskaičiuojama taikant Taisyklių Specialiosios dalies 11.7 ir 11.11 papunkčiuose nustatytas taisykles, t. y. be PVM, ne didesniais nei draudiko rekomenduojamos remonto įmonės taikomais valandiniais į kainiais, taikant dalių ir (ar) detalių kainas, kurias už jų įsigijimą sumokėtų draudikas. PVM į draudimo išmoką įtraukiamas tik faktinio remonto atveju. Kadangi pareiškėja neatliko faktinio automobilio remonto, draudikas jai išmokėjo neginčijamą draudimo išmoką, apskaičiuotą Taisyklių 11.7 papunktyje nustatyta tvarka.

Draudiko sprendimas į draudimo išmoką įtraukti ratlankio remonto, o ne keitimo išlaidas nėra susijęs su draudimo išmokos mokėjimo būdu, nes tiek faktinio remonto atveju, tiek jo neatliekant draudikas būtų padengęs ratlankio remonto kainą ar išmokėjęs piniginę draudimo išmoką, atitinkančią ratlankio remonto kainą be PVM. Nagrinėjamu atveju draudikas neprivalo remtis ratlankio keitimo nauju kainą, tačiau geranoriškai pasiūlė pareiškėjai kompromisą, t. y. taikyti pareiškėjai išimtį iš Taisyklių Specialiosios dalies 11.1 papunktyje įtvirtintos taisyklės, pagal kurią, esant galimybei apgadintą detalę suremontuoti, ji turėtų būti remontuojama.

Toks draudiko pasiūlymas nereiškia, kad iš pareiškėjos reikalaujama remontuoti turtą tam, kad ji gautų Taisyklių pagrindu jai priklausančią draudimo išmoką. Priešingai, toks pasiūlymas laikytinas papildomu, pareiškėjai palankesniu sprendimu, sudarančiu galimybę gauti didesnę kompensaciją, jei ji pasirinktų faktiškai įsigyti ir sumontuoti naują ratlankį.

Kaip minėta, bylos duomenų pagrindu nebuvo nustatyta, kad būtina ratlankį keisti nauju, jo remonto išlaidas padengianti draudimo išmoka pareiškėjai jau buvo išmokėta. Net jeigu turtas būtų faktiškai remontuojamas, draudikas neprivalėtų padengti ratlankio keitimo nauju išlaidų, tačiau pasiūlė pareiškėjai palankesnę sprendimą, jeigu ši įvykdytų papildomas draudiko iškeltas sąlygas. Toks draudiko pasiūlymas šalių sudarytos Kasko sutarties sąlygoms taip pat neprieštarauja.

Nepasitvirtinus pareiškėjos kreipimesi nurodytiems nesutikimo su ginčijamu draudiko sprendimu motyvams, konstatuotina, kad draudikas pagrįstai nusprendė, jog ratlankį galima remontuoti ir nebūtina jo keisti nauju, tinkamai taikė Kasko sutartyje (Taisyklėse) įtvirtintas nuostolių nustatymą ir draudimo išmokos mokėjimo tvarką reglamentuojančias sąlygas ir pagrindė remonto sąmatoje nustatytą remonto kainą. Atsižvelgiant į tai, pareiškėjos reikalavimas yra atmetamas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių

apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis